

קינה # 5 - ואתה אמרת היטב איטיב עמך [י"ח] ועולליהם נפצו אל השלע

מסכת גיטין דף נ"ח עמוד א - אמר רבי אסי: ארבעה קבין מוח נמצאו על אבן אחת. עולא אמר: תשעת קבין. אמר רב כהנא, ואיתימא שילא בר מרי: מאי קראה? "בת בבל השדודה אשרי שישלם לך" וגו' "אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל השלע."

שו"ת "מעמקים" [ב/ו] - ביום כ' באייר תש"ב פרסמו הגרמנים הארורים ימ"ש צו לאמור: כל אישה יהודית שתנימא מעוברת אחת דתה למות. ובו ביום, עברה אישה יהודית מעוברת על יד בית החולים שבגטו, ואחד מהרופאים הגרמנים הרגיש בה בעברה, וירה בה ברוב חמה להמיתה כדין על עברה את פקודתם לבלי לפרות ולרבות. כשכדורו של המרצח פלח את ליבה, צנחה האישה ארצה, ונפשה יצאה בנפלה. העוברים והשבים הכניסוה מיד לבית החולים, בחשבם שעוד יהיה לאל ידם להצילה...הובהל אליה רופא יהודי...בתקוה שאולי אפשר יהיה עדיין להציל את הולד...אבל לזאת יש הכרח לנתח מיד את ההרונה, ולפתוח את בטנה...מכל הדין, פסקתי למהר ולקרוע את בטן האשה האומללה...בכדי להוציא את ולדה חי...אולם לצערנו הרב לא זכינו לקיים את מחשבתנו הטובה לפועל, כי הרופאים האכזרים שניהלו בדייקנות גרמנית ספרי חיים והמתים...הרופאים הללו באו לגמור את מלאכתם האכזרית, דהיינו לרשום את שמה של האשה הזאת ולהכניסה בספר המתים...וכשבאו לבית החולים לשם מטרה זו, ומצאו את הולד שהוצא מבטן האשה המתה, כשראו זאת בערה בהם חמתם ואחד מהמרפאים תפס את הולד הרך הזה, ונפץ את ראשו באבני הקיר של בית החולים. אוי לעינים שראו זאת, זכור ה' לבני האכזרים הללו...אשרי שישלם להם את גמולם שגמלו לנו.

ותנבל קסא כבודך

שו"ת "מעמקים" [א/כ"ז, עמ' קנ"א-קנ"ו] - דין נשים שנאנסו לבושת על ידי הרופאים; שאלה: מיד לאחר שהשחרור ממכלאת הגיטו, נשאלתי שאלה גדולה ונוראה שהיתה נוגעת לא רק לנידון זה שבא לפני, אלא גם למספר רב של בנות ישראל...שהיו תפושות בידי הצר העורר, שפרש ידו על כל מחמדיו, ומסרן לקלון ולבושת, כדי שפריצי החיות וחזירי היער, קלגסי הגרמנים ימ"ש יתעללו בגופן ובכבודן. וזהו תוכן השאלה: אשה אחת צעירה לימים ובת טובים מאחת המשפחות הנכבדות בקובנה באה לפני, ובכה תבכה מבלי הפוגה, ודמעתה על לחיה, כי היא מר לה ואין לה מנחם ונפשה בשאלתה; היות שגם היא, כרבות מאחיותיה האומללות נתפסה על ידי הגרמנים הארורים ונמסרה לבושת, ומלבד שהזדים התעללו בגופה הטהור, עוד חקקו על זרועה בכתובת קעקע את המלים: "זונה בשביל חיילי היטלר". והנה, לאחר השחרור, הצליחה למצוא גם את בעלה בחיים, ושניהם התכוננו להקים מחדש את ביתם ההרוס... מאחר שכל ילדיהם שהיו להם נספו בידי הגרמנים. אולם כשבעלה ראה את הכתובת האיומה החקוקה בגופה, נרתע לאחוריו, באמרו כי עליהם לברר מקודם אם מותרת היא לו עדיין...ואם היא לא אסורה עליו מאחר שהיתה תפשה בידי הצוררים לעשות בה כרצונם; אולי נבעלה ברצון, ולזאת היא באה לפני לשאול כדת מה לעשות לשברה הגדול כים, ועיניה תלויות לרחמים להוציאה כאור משפטה...ולזאת חס מלהזכיר להוציא לעז על בנות ישראל כשרות אלו, אלא אדרבה; מצוה לפרסם את גודל מתן שכון שיזכו מהשומע צעקת אביונים שבודאי ירפא לשבר לבן של אומללות אלו, ויחבש לעצבותן לברכן מברכותיו, ...ועל ידי כך, למנוע מהן עגמת נפש וצער; וכמו שקרה לאחדות מהן שבעליהן גירשו אותן בכלל כך, או לנו שכך עלתה לנו בימינו. ומהאי טעמא, לדעתי, אין להן שום צורך לכלל להתאמץ להרחיק על ידי ניתוק את הכתובת המנאצת הנ"ל מעל גופיהן, אלא אדרבה; יש לשמור על כתובת זו ולראותה לא כאות קלון ובושת, אלא כסמל של כבוד וגבורה, להראות שעל קדושת שמו יתברך הורגנו כל היום ודורש דמים אותם זכר, לא שכח צעקת עניים, כי כתובת זו שבאמצעותה רבו הרופאים לנאץ ולשקף את בנות ישראל הישרות והתמימות ולהמיט עליהן קלון עולם, כתובת זו היא לכבוד להן ולעמנו ולזאת עולם שעוד נזכה לראות בפגרי האנשים הפושעים האלה...שכל צלם אנושי נמחה מעל פניהם, ונדמו לחיתי יער תזכיר אותנו תמיד על הכתוב בתורת משה איש הא-להים: "הרנינו גוים עמו כי דם עבדו יקום, ונקם ישיב לצריו".